

Sygn. akt I ACz 1339/17

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Gulczyńska

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

przeciwko **G. M.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21 sierpnia 2017 r.,

sygn. akt IX GC 309/14,

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Małgorzata Gulczyńska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych, złożony w związku z obowiązkiem uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 7.352 zł.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że pozwana nie przedstawiła dostatecznych dowodów na poparcie swojego stanowiska o braku możliwości poniesienia kosztów sądowych bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania. Z treści złożonego przez nią oświadczenia wynika, że nie ma majątku ani oszczędności, jej miesięczne wydatki wynoszą 1.603 zł i to bez uwzględnienia wydatków na jedzenie. Środki, którymi pozwana dysponuje na utrzymanie wynoszą natomiast 500 zł miesięcznie. Pozwana wskazała wprawdzie, że otrzymuje wsparcie rodziny, jednak nie podała w jakiej wysokości. Sąd dostrzegł, że pozwana spłaca ratę kredytu w wysokości 800 zł miesięcznie. Z wyciągu z rachunku bankowego wynika ponadto, że wydaje prawie 100 zł miesięcznie w serwisie (...), świadczącym usługi w zakresie udostępniania muzyki, filmów i seriali telewizyjnych. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że stanowisko pozwanej i dowody przedstawione na jego poparcie nie pozwalają uwzględnić wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie art. 102 ust. 1 u.k.s.c.

Powyższe postanowienie zażaleniem zaskarżyła pozwana zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że załączone do wniosku oświadczenie o stanie majątkowym było nierzetelne, a także naruszenie art. 130 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i niewezwanie pozwanej do wyjaśnienia niejasności, które zdaniem sądu pojawiły się w oświadczeniu pozwanej. Skarżąca wniosła o zmianę postanowienia i zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Słuszne było stanowisko Sądu Okręgowego o nierzetelnym przedstawieniu przez pozwaną jej sytuacji majątkowej. Jak bowiem trafnie wskazał Sąd Okręgowy, z oświadczenia o stanie majątku wynika, że skarżąca ponosi stałe koszty utrzymania, jednak nie znajdują one pokrycia we wskazanych przez nią źródłach utrzymania.

Stanowiska tego nie zmienia ujawnienie w zażaleniu, że pozwana otrzymuje alimenty na dziecko w kwocie 500 zł miesięcznie, zaś od rodziny – swoich rodziców i siostry – kwoty 700-1.200 zł miesięcznie, a ponadto wsparcie w postaci produktów spożywczych z gospodarstwa rodziców i wyżywienie w trakcie pobytu u nich. Pozwana nie wyjaśnia, czy środki na utrzymanie otrzymywane od partnera są tożsame z alimentami na córkę, nie wyjaśnia także, czy jej konkubent – N. P., partycypuje w kosztach utrzymania wskazanych w oświadczeniu majątkowym. Twierdzenia o otrzymywaniu środków od partnera zostały zawarte w apelacji (k. 573), w zażaleniu pozwana wskazuje natomiast wyłącznie na uzyskiwanie alimentów od partnera (k. 604). Pozwana w oświadczeniu nie wskazuje, aby gospodarowała wspólnie z konkubentem (k. 575), jednak stanowisko to podważa fakt, że N. P. odebrał osobiście wezwanie na rozprawę pod adresem zamieszkania pozwanej (k. 333). Pominięcie tych okoliczności wskazuje, że pozwana nie zmierza do rzetelnego przedstawienia swojej sytuacji majątkowej. Skarżąca nie wyjaśnia ponadto, dlaczego nie podejmuje zatrudnienia, a jej jedynym źródłem utrzymania jest świadczenie 500+ i wsparcie bliskich. Fakt, że opiekuje się pięcioletnią córką nie jest dostatecznym wyjaśnieniem bierności zawodowej, skoro w latach 2010-2016 r. prowadziła działalność gospodarczą.

Nietrafny był zarzut naruszenia art. 130 § 1 k.p.c. Z samej treści wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i załączonego do niego oświadczenia o źródłach dochodu i majątku wynikało, że powódka nie zmierza do rzetelnego przedstawienia swojej sytuacji materialnej. W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie miał obowiązku kierowania do powódki wezwań, ani prowadzenia dochodzenia na podstawie art. 109 ust. 1 u.k.s.c.

Na marginesie należy zaznaczyć, że powódka w zażaleniu nie odnosi się w żaden sposób do stanowiska Sądu Okręgowego, zgodnie z którym jej twierdzenia o trudnej sytuacji materialnej podważa comiesięczny wydatek 100 zł na abonament w serwisie (...).

W tym stanie rzeczy zażalenie należało oddalić jako bezzasadne na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Małgorzata Gulczyńska